

ת"פ 35871/07/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 35871-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
פלוני (עציר)	הנאשם

החלטה

1. מדובר בתיק שבו מיוחסות לנאשם שתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, החזקת סכין שלא כדין, איומים וגניבה. במרכזו של כתב האישום אירוע מיום 24.6.2020 במהלכו התנגש הנאשם, על פי הנטען, במתלוננת, אשתו לשעבר, במכוון בעודה צועדת לעבר רכבה. כתוצאה מהחבטה הוטחה המתלוננת אל הקרקע. או אז ניגש אליה הנאשם כשהוא אוחז בידו סכין, כך על פי עובדות כתב האישום, ודקר אותה מספר דקירות. כתב האישום מגולל פרשיות נוספות שעניינן מעשה תקיפה ואיומים שאין צורך לפרטן בשלב זה.
2. בתיק התקיימו שמונה ישיבות הוכחות, במהלכן נשמעו כלל עדי התביעה ואף החלה שמיעת עדי ההגנה ובכללם הנאשם שעדותו הסתיימה. לאחר שלב זה הגיש ב"כ הנאשם בקשה להשתחרר מן הייצוג וזאת לבקשת הנאשם שביקש להחליף את הייצוג. בהחלטתי מיום 18.10.2021 נעתרתי לבקשת הנאשם תוך שהוריתי על מינויה של הסנגוריה הציבורית על מנת שתמשיך לייצגו את הנאשם בהליך זה. בהשמך, נקבע התיק להוכחות ליום 9.12.2021 על מנת לסיים את פרשת ההגנה.
3. עתה מונחת בפניי בקשה להורות על החזרתה של המתלוננת אל דוכן העדים לשם מיצוי חקירתה. זאת כדי להפנות אליה שאלות חיוניות רבות שלא נשאלו עקב "אי הבנות וקצר בתקשורת" בין הנאשם לסנגורו הקודם.
4. בתגובתה התנגדה ב"כ המאשימה לבקשה בצינה כי המתלוננת העידה לפני כשנה, ביום 3.11.2020 ונחקרה באריכות וביסודיות על ידי ב"כ הנאשם. נאמר כי באותו שלב לא היתה כל אינדיקציה לאי הבנות או קצר בתקשורת בין הנאשם לבא כוחו וכי אין להקיש מכך שבחלוף כשנה התפטר הסנגור מייצוג לגבי טיב הייצוג שקיבל הנאשם בעת חקירת המתלוננת. עוד הוסיפה המאשימה כי החלפת הייצוג בשלב מאוחר זה של ההליך בו נשמעים עדי ההגנה, אינה עילה לשמיעה חוזרת של פרשת התביעה או כל חלק הימנה וכי אין כל הצדקה לגרימת נזק נפשי חמור למתלוננת, הכרוך בהחזרתה לדוכן העדים בחלוף שנה כדי לשחזר שוב אירועים קשים שחוותה, לאחר שסברה כי סיימה את חלקה בתיק ומסרה את גרסתה המלאה לבית המשפט.

5. דין הבקשה להידחות.

הכלל הוא שעד נקרא אל דוכן העדים פעם אחת בלבד, ואין לחזור ולקרוא לו להעיד פעם נוספת באותו הליך, אלא מטעמים חריגים שאינם מתקיימים בענייננו (ראו: י' קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני, עמ' 1556 (מהד' תשס"ט - 2009)).

6. החריג הבולט לכלל האמור מתייחס למצבים בהם התווספו או התגלו ראיות בעלות חשיבות שנגבו לאחר חקירתו של העד אותו מבקשים להעיד בשנית (ראו: ע"פ 516/86 חטיב נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(4), 805).

אין זה המצב במקרה דכאן. המתלוננת העידה ונחקרה ארוכות בחקירה נגדית מפורטת וממצה שנמשכה מספר שעות ונפרשה על פני 37 עמודי פרוטוקול. בבקשתו לא הצביע הסנגור על אותן סוגיות חיוניות לגביון לא נשאלה המתלוננת, כטענתו, ואשר מצדיקות הזמנתה בשנית אל דוכן העדים. ברי כי החלפת הייצוג אינה יכולה לשמש טעם לצעד חריג מעין זה.

7. אל מול העדר כל פירוט שיוביל למסקנה כי הזמנתה של המתלוננת לעדות פעם נוספת נדרשת על מנת למנוע עיוות דין, יש להביא בחשבון את ההכבדה והקושי שייגרמו לה במידה ותידרש לעמוד פעם נוספת לחקירה נגדית, בנוגע לאירועים הקשים מושא כתב האישום, ולגביהם נחקרה ארוכות זה מכבר, כאמור.

8. בהעדר כל חשש לעיוות דין, אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ב, 18 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.